A 23. emelet rejtélye

Észtország történelme nagyon sok fordulópontján párhuzamos a magyarral; ne szépítsük a dolgot, a huszadik században ők is, csakúgy, mint hazánk, rendesen szívóágra kerültek.

Először is amikor Sztálin és Hitler, még közvetlenül a második világháború előtt lepacsiztak egymással, a Molotov–Ribbentrop-paktumban és annak titkos záradékában kiutalták az országot a Szovjetuniónak. A második világháború folyamán ugyan a németek visszafoglalták az országot, de abban az észteknek semmi köszönetük nem volt; csakúgy, mint a Vörös Hadsereg visszatértében sem.

Miután a németek véghezvitték a Holokausztot és lerabolták az országot, a szovjetek deportálásokkal kezdték regnálásukat. A teljes Baltikum felnőtt lakosságának mintegy 10 százalékát irányították málenkij robotra, közülük csak minden második ember térhetett vissza szülőföldjére a 60-as évektől. A többiek pedig eltűntek, de többnyire elhunytak, például Sztálin agyament vasútjának az építése közben. Amikor a vörösök betagolták az országot a Szovjetunióba *„Észt Szovjet Szocialista Köztársaság”* néven, ez ellen már nem nagyon tiltakozott senki a kifosztott és porig alázott országban.

A szovjetek militarizáció-fétisének gyakorlatilag az ország teljes északi partja áldozatul esett – itt telepedett meg a Balti Flotta egy része. Például a tengerparti kisváros, Paldiski, a külvilágtól teljesen elzárt városok sorsára jutott tengeralattjáró támaszpontja miatt, ahol egy atom-tengeralattjáró 1:1 méretarányos és működőképes modelljét is felépítették a buzgó vörösök.

Bár ha a szovjeteken múlott volna, az egész országot elzárták volna a külvilágtól és betelepítették volna „hithű” oroszokkal, de szerencsére a birodalom mohó dolláréhsége felülírta ezeket a törekvéseket. Hagyniuk kellett, hogy Észtország legalább részben megnyissa a határait a vastag pénztárcákkal érkező külföldiek – főleg finnek előtt. Hasonlóan a teljes keleti blokkban bevett stratégiákhoz, itt sem engedték a turistákat szabadjára, és itt is – csakúgy, mint akkoriban Magyarországon is – az idelátogatók csak az arra kijelölt hotelekben szállhattak meg.

Tallinn-ban, a fővárosban 1972-ben rohamtempóban húzták fel a célnak teljesen megfelelő **Viru hotel**t. Az épület kívülről nagyjából úgy néz ki napjainkban is, ahogy azt a szovjet esztéták fejlett szépérzéke diktálta; szarul. Na jó, miután egy finn hotellánc kezére került az épület, megpróbálták azt valamelyest felpimpelni, a legtöbbet kihozni a lehetőségekből, nem túl nagy sikerrel.

Az épület eredetileg egy meglehetősen szürke, 22 emelet magas betontömbként tornyosult a város fölé.

Legalábbis szinte mindenki úgy ismerte, hogy az épület huszonkét emeletes, még a lift is csak 22 emeletről *„tudott”* az épületben. Pedig volt még egy emelete, amiről keveseknek volt tudomása, és a külső szemlélők elől a homlokzati feliratok jól elrejtették ezt a szintet.

A belső vezetékrendszer valószínűleg nagyobb része tartozott a különböző lehallgatókészülékekhez, mint mondjuk a világításhoz. A helyi fáma szerint az épület eleve mikrobetonból készült, ez az építőanyag a mikrofon és a beton keveréke.

Az utolsó szovjet, illetve akkor már ismét orosz csapatok 1994. augusztus 31-én hagyták el az országot, a hotel legfelső – a helyiektől szigorúan elzárt – szintje is ekkor tárta fel, legalábbis részben a titkait. Az egyik itteni helységre volt kiakasztva egy cirill betűs cetli: **„Zgyesz' Nyicsevo Nyet”**, azaz nincs itt semmi. Pedig.

A két, ezen az emeleten megbúvó helység ma már múzeumként tárja fel az erre kíváncsi nagyérdeműnek a 23. emelet titkát. A külső helységet sárgás linóleumpadló borítja, az asztalon az olcsó sárga műanyag írógépben még a papír is befűzve maradt. A belső helység falaihoz rögzített állványzatot rádió adó/vevő és lehallgatókészülékek borítják. Az asztalon a csikkekkel teli hamutartó és a gázmaszk jól megférnek egymással.

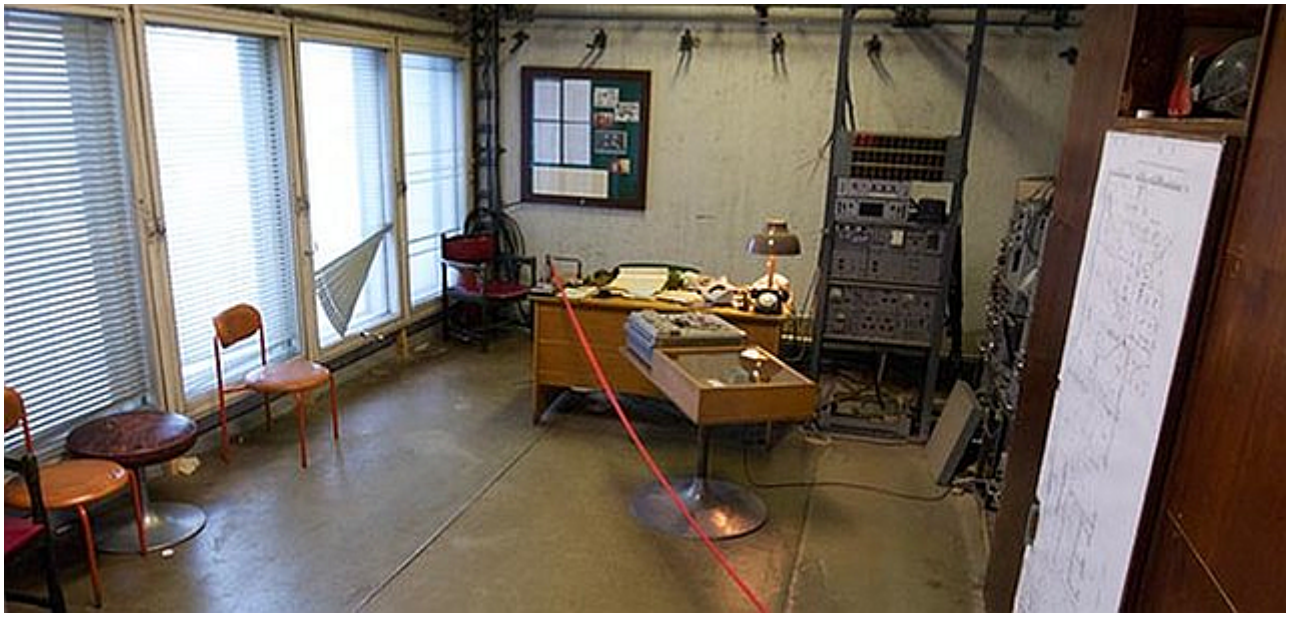
A helység egyszerűen egy pillanatfelvétel, vagy ha úgy tetszik, egy rendhagyó csendélet egy szerencsére már elhagyott korból.

„Észtország már a 90-es évektől a szovjetektől való eltávolodásra törekedett” – meséli a hotel szóvivője, Peep Ehasalu.– *„Moszkva urai lehetővé tették a finn komp újraindítását; de az ideözönlő évi*

15.000 turista gyanakvással töltött el őket. A KGB a hotel hatvan szobáját teljes egészében bepoloskázta; jutott bőven mikrofon a falakba, telefonokba és a virágcserepekbe is."

Az étteremben a nehéz hamutartók és a kenyértartók is *„árulkodtak"*. A KGB buzgó ügynökei még a helyi specialitásokat is figyelembe vették; az északiaknál tradicionális és fontos közéleti szerepet betöltő szaunákat is külön lehallgatták. Az érzékeny rádiólehallgató készülékek 70 km-es körzetben Helsinkiig minden rádióadásba bele tudtak hallgatni.

„Amikor 1989-ben üzembe helyezték a hotelben az első faxkészüléket, annak kezelőjét két hétre Moszkvába küldték, tréningre. Minden, a készüléken átment lapról két példány készült, a másolat a KGB-t illette meg."

Nyilván az a tény, hogy a KGB (vagy bármely más titkosszolgálat) a hotelvendégeket lehallgatta, sem a világban és főleg a keleti blokkban egyáltalán nem volt egyedülálló esemény, elég csak a **budapesti Astoria szálló**ra gondolni (→HVG cikk).

Az innen kinyert információk további sorsa természetesen rejtve maradt az észtek előtt. A KGB pincéi sok titkot őriznek Moszkvában, és – ne legyenek kétségeink – az archívumok tartalma napjainkban is folyamatosan bővül.

Ez egy elfeledett sarka a netnek, örülök, hogy sikerült elvetődnöd ide!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az Impresszumban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a Bolyongó Facebook oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett indexe itt található. A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: A világ valódi csodái. A mostanában a blogon megjelent írások a főoldalon jelennek meg.

2026/05/28 18:05

Források

Atlasobsura: KGB-Museum
Wikipedia: Sokos Hotel Viru
smithsonian.com: Pay No Attention to the Spies on the 23rd Floor

múzeum, kémkedés, hidegháború, 2016, Észtország, KGB, Szovjetunió, Tallinn, lehallgatás, elhagyatott, szocializmus, Viru hotel, tech, a szovjet imperium romjain, osztalgia, retró, kém, építészet, történelem

Bejegyzésmegtekintések száma: 197

From:
http://bolyongo.hu/ - **bolyongó**

Permanent link:
http://bolyongo.hu/doku.php?id=passport:a_23_emelet_rejtelye

Last update: **2026/08/09 04:14**